

Π Ο Ι Η Μ Α

Ἀπαγγελθὲν ἐν Λευκάδι ὑπὸ Ἀλκιβιάδου Σ. Ἰωαννίδου Σχολάρχου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ὑπὸ
τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Φρουρᾶς τελεσθέντος μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς συνόροις πεσόντων.

Ἐνῶ τὰ πάντα βλέπετε
μελανοφορεμένα,
κόλυβα, κενοτάφιον,
μαῦρα κερὶ ἡ νάρμμένα,

ἄκοῦτε φτερουίσματα
ὀλόγυρα νὰ τρίβουν
καὶ ἄν φωναὶ ἀλλόκοτοι
καὶ θεῖαι νὰ βοῦζουν;

Ἦνε ἐκείνων αἱ ψυχαί,
ποῦ πρόβαλαν γι' ἀσπίδα
τὰ στήθη των ἔς τὰ σύνορα
γιά τὴ γλυκερὰ πατρίδα,

κ' ἔχυσαν αἷμα ἅγιο
γλυκὸ καὶ τιμημένο,
ὅπου κ' ἡ γῆ ἔντροπιάσθηκε
νὰ τὸ κρατῇ χυμένο

καὶ μὲ στοργὴν τὸ ρούφιξε!
Καὶ τώρα κ' ἐκεῖ μυρίζει
ἀνδρεία, δόξα καὶ τιμὴ
ποῦ πάντα μᾶς στολίζει.

Ἦνε ἐκείνων αἱ ψυχαί
κ' ἦλθαν ἐδῶ θλιμμέναι,
μ' ἀγγελικὰ φορέματα
καὶ ἐστεφανωμέναι

ν' ἀρπάξουνε τὰ δάκρυα
ποῦ χύνομε ὅδω πέρα,
ὡς ὄφρον νὰ προσφέρωσιν
αὐτὰ εἰς τὴν Πατρίδα,

ὅστις μὲ μμάτι ἅγιο
ζητεῖ τὰ δάκρυά μας
γιὰ τοὺς πεσόντας ἀδελφοὺς
ἔς τὰ νέα σύνορά μας.

γιατὶ ἐκεῖνοι ὀδεύσαν
θρησκείαν καὶ πατρίδα
μὲ τὸ σταυρὸ ἔς τὰ χέρια των
μὲ τὸ σταυρὸ γι' ἀσπίδα.

Ἀχ δὲν λαλοῦνε αἱ ψυχαί
τῇ γλώσσᾳ τῇ δικῇ μας

γιὰ νὰ μᾶς ποῦν πῶς ὁ Θεὸς
θαυμάζει τὴν τιμὴν μας.

Λαλοῦνε γλῶσσ' ἀγγελικὴ
καὶ μόνον φτερουγίζουν
φωνάζουν καὶ μᾶς φαίνεται
πῶς μοναχὰ βοῦζουν.

Ἄλλ' εὐτυχῶς ἀκούονται
οἱ λέξεις κ' ἐξηγοῦνται,
γιατὶ ἡ δόξα κ' ἡ τιμὴ
ἔς τὰ σύνορα ἐνοῦνται,

καὶ μιὰ φωνὴ ποῦ βγάζουνε
εἰν' ὅμοια μὲ ἐκείνη.
Τὴν φέρει ὁ ἀντιλαλὸς
κ' ἐδῶ ποῦ πῇν ἀφίνει

μαζὶ μὲ τὸ φτερούγισμα
ἀκούς «Ἑλλὰς μητέρα
καμάρωνε γιὰ τὴν τιμὴν
ποῦ ἔσωσες ὅδω πέρα».

Θὰ καρμάρωνῃ ἡ πατρίς,
καὶ μεις μὲ τὴν πατρίδα
κεφάλι θα σηκώωμε
περήφανο μ' ἐλπίδα,

καὶ πάλιν τὸ Γκριτζόβαλι
ν' ἀνάψῃ, νὰ τρομάξῃ,
καὶ πάλιν ὁ Ἐγιοῦπ πασσᾶς
τῇ γλώσσῃ του ν' ἀλλάξῃ.

γιατὶ ἐν ὅσῳ οὐνταγμα
ἔς τὰ σύνορα μουγκρίζει
καὶ ἡ Μελοῦνα καίεται
κ' ἡ Πατρα φοβερίζει,

ἐν ὅσῳ ἀφρίζει ὁ Ζυγὸς
κί ὁ ἅγιος Ἡλίας
τὸ Ἀρέπανο καὶ τὸ Πατσὸ
τῆς δόλγας Θεσσαλίας

καὶ ὁ Δημητρακόπουλος
τροχιζεῖ τὸ σπαθί του
κί ὁ Γιαταγάνας σὺν θερῷ
στηλόνει τὸ κορμί του.

ἐν ὅσῳ Λώρης πολεμᾷ
Δημητρίσης Κακλαμάνος,
θὰ φεύγῃ ὁ Ἐγιοῦπ πασσᾶς
ὡσάν δειλὸς καὶ νάνος.

Ψυχαὶ ἀνδρείαι, ἱεραὶ,
μὲ τὸ φτερούγισμά Σας
ἐδῶ εὐλογοῦμεν σήμερα
τὰ ἅγια κόλυβά Σας,

Φιλοῦμεν κενοτάφιον
μελανοφορεμένο
ὑπὸ τῶν συναδέλφων Σας
περήφανα στημένο.

Τὰ πάντα μαῦρα ἦτοχα
πενθηφοροῦντα στεκοῦν
καὶ μὲ τὸ πένθος των αὐτὸ
γιὰ Σας σεφάνια πλέκουν.

Κί αὐτὴ ἡ δόλια θάλασσα
μὲ σεβασμὸν σ' ὑψάζει
γιατὶ τὸ νεκρολίθανο
τῆς μύρισε... τὴν σφάζει...

Ψυχαὶ αὐτῶν ποῦ τίμησαν
ἐδῶ τὰ χωμάτά μας,
ἀλλ' ἀπὸ μᾶς τί θέλετε
παρὰ τὰ δάκρυά μας;

Τὰ αὐτὰ δὲν μᾶς λαλοῦν
τῇ γλώσσᾳ τῇ δικῇ μας,
θὰ μᾶς λαλήσουν καθαρά,
ὅταν μὲ τὴν τιμὴν μας

τοιοῦτο κενοτάφιο
μελανοφορεμένο
θὰ στήσωμε ἔς τὴν Πόλιν μας,
κ' ἐκεῖ μαρμαρωμένο

φλόγαις θὰ βγάξῃ ἐλευθερίᾳ,
θ' ἀστράφῃ, θὰ βροντάῃ,
γιατ' ἡ Ἑλλὰς τὸν βάρβαρον
θὰ τὸν ποδοπατᾷ.

Ὡς φίλοι μοι συναδέλφοι

Ὡς φίλοι μοι συναδέλφοι

Ὡς φίλοι μοι συναδέλφοι

Ὡς φίλοι μοι συναδέλφοι

Ὡς φίλοι μοι συναδέλφοι

Ὡς φίλοι μοι συναδέλφοι

Ὡς φίλοι μοι συναδέλφοι

Ὡς φίλοι μοι συναδέλφοι

Ὡς φίλοι μοι συναδέλφοι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥΡΙΟΥ

Ἐν Λευκάδι, τῇ 20 Ἰουνίου 1886.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 55.Φ1.0073